ଚିଲାକୁରି ଗାଙ୍ଗୁଲାପ୍ପା

ବନାମ

ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ, ମଦନପଲ୍ଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 14, 2001

[କେ.ଟି. ଥୋମାସ୍ ଏବଂ ଆର୍.ପି. ସେଠି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1899:

ଧାରା 38 (1), 40(1) ଏବଂ 47A -କୋର୍ଟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ନ ଥିବା ଦଲିଲ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବାରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା -ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପଯୁକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦାଖଲ ହେଲା -ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲେ -ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦାଲତି ଦେୟ ଜମା କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ -ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସମାନ ଆଧାରରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ -ଅପିଲ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦଲିଲଟି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଭୁଲ ଦିଗକୁ ଯାଇଥିଲା କାରଣ ଏହାକୁ କେବେବି ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ଯେତେବେଳେ ଦଲିଲରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ନିଅଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଦଲିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଦଲିଲକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇପାରିବେ, ଯଦି ପକ୍ଷ ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି -ଯେହେତୁ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ମୁନ୍ସିଫ୍ ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବେ ।

ଧାରା 40(1)(b) -ଦଶଗୁଣ ଜୋରିମାନା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବେ ।

ଅପିଲକାରୀ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ମୁନ୍ସିଫ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମ, 1899ର ଧାରା 47A ଅନୁଯାୟୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ଦଶ ଗୁଣ ସମାନ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ

ବିରୋଧରେ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଆଧାରରେ ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ କାରଣ ଏହି ଆଦେଶ ନିବନ୍ଧନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲ ଆଗତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ କାରଣ ନିଅଣ୍ଟ ଶୁଳ୍କ ପରିଶୋଧ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଜମା କରିବାକୁ ଆଉ ସମୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ନିଅଣ୍ଟିଆ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବା ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: **1.** ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଲିଲ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଭୁଲ ଦିଗକୁ ଚାଲିଗଲା । ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମ, **1899**ର ଧାରା **47A**ରେ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦଲିଲ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ପରେ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲାଗିଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିବା ସମଗ୍ର ମାର୍ଗଟି ଭୁଲ ଥିଲା କାରଣ ଧାରା **47A** ଆଦୌ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ କାହାରି ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ମାମଲା ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦଲିଲ କେବେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

2. ଅଧିନିୟମର ଧାରା **38(1)** ଏବଂ **40(1)** ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯଦି ଦଲିଲ ଦାଖଲ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ଦଶ ଗୁଣ ଜୋରିମାନା ଦେବେ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ଦଲିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଦାଲତ ଏପରି ସର୍ତ୍ତର ଅନୁପାଳନ ଉପରେ ଦଲିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ପକ୍ଷଠାରୁ ସଂଗୃହିତ ରାଶି ସହିତ କେବଳ ଦଲିଲର ଏକ ନକଲ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପକ୍ଷ ଉପରୋକ୍ତ ରାଶି ଦେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପଠାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ଦଲିଲ ପାଇବା ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିଅଣ୍ଟିଆ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ଦଲିଲ ଉପରେ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲାଗିନଥାଏ, ତେବେ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଦେୟ ଦାବି କରିବେ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଳ୍କର ପରିମାଣ ସହିତ ଏହାର ନିଅଣ୍ଟ ଅଂଶର ଦଶ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

3. ଧାରା 40(1)(b) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିର ଦଶଗୁଣ ଜୋରିମାନା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଏବଂ ଆଦାୟ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଜୋରିମାନାର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣ କେତେ ହେବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ ।

4. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମେତ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ମୁନ୍ସିଫଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଦଲିଲଟି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସକରାତ୍ମକ ପାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1800/2001 ।

Cr.P. ସଂଖ୍ୟା 2170/1999ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.6.99 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ବି. ସୁନୀତା ରାଓ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଟି. ଅନିଲ କୁମାର, ଭେଙ୍କଟ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ କେ. ରାମ କୁମାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଥୋମାସ୍ । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦଲିଲରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ନ ଥିବା ଜଣାପଡିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ, ଅଜାଣତରେ, ଭୁଲ ରାସ୍ତା ଦେଇ ବୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦୀର୍ଘ ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଯେ ମକଦ୍ଦମାଟି ଏକ ଭୁଲ ପଥ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଓଲଟାଇ ସଠିକ୍ ପଥରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆବେଦନକାରୀ 1988 ମସିହାରେ ମଦନପଲ୍ଲୀ (ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ) ର ମୁନ୍ସିଫ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି ଏକ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ 26.6.1986 ରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ରାଜିନାମାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା । ଯେତେବେଳେ ରାଜିନାମା ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ହୋଇ ନଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ ମୁନ୍ସିଫ ଏହାକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ (ଆର.ଡି.ଓ.) ଙ୍କୁ ଏହା ଉପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଠାଇଥିଲେ (ଜିଲ୍ଲାପାଳ

ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆର.ଡି.ଓ. ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ) । ଦଲିଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ଜଣେ ଅଧୀନସ୍ଥ ରାଜସ୍ୱ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ମାଗିଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ରିପୋର୍ଟର ଆଧାରରେ ଆର୍.ଡି.ଓ. ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 64,880 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିରେ 3,895 ଟଙ୍କା ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲଗାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଦଲିଲରେ କେବଳ 5 ଟଙ୍କାର ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲଗାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଆର୍.ଡି.ଓ. ନିଅଣ୍ଟ ପରିମାଣର ଦଶ ଗୁଣ ସହିତ ସମାନ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ପରିମାଣ ଥିଲା 38,950 ଟଙ୍କା । ଆର୍.ଡି.ଓ. ଙ୍କ ଆଦେଶ 4.7.1998 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମ, 1899 ର ଧାରା 47A(4) ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାୟର କରି ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।(ଉକ୍ତ ଧାରା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି) । ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ଏହି ଅପିଲ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ପଞ୍ଜୀକରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା କିମ୍ବା ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 47Aରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇନଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଅପିଲ ଆଗତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ଯାହା ଏପରି ଅପିଲ ଦାୟର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି 12.3.1999ରେ ରାୟ ଶୁଣାଇଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 47A ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ କାଟିବା ପରେ, ତାହା ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅପିଲ ଆଗତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।" ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କିଛି ସମୟ ଦେବା ପାଇଁ, ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏପରି କୌଣସି ସମୟ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବିଚାର କରିନଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟଥା

ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ଅପିଲ ଦାୟର କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଜମା କରିବା ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ । ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଜମା ମାମଲାରେ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କୁ କୌଣସି ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ସମୟରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ରାଶି ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ରାଶି ଜମା ନକରି କୌଣସି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଅପିଲ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହି କାରଣରୁ, ମୁଁ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇନାହିଁ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୁଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କର ଅପିଲ ଶୁଣାଣିର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା କି ନାହିଁ ।"

ଏହା ହେଉଛି ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ଅପିଲକାରୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ 22.11.1999 ରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଦାଲତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ । ବାସ୍ତବରେ ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆର୍.ଡି.ଓ. ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଦସ୍ତାବିଜକୁ 5 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଷ୍ଟାମ୍ପ ପେପରରେ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ ରାଶି ପରିମାଣ ଥିଲା 20,000 ଟଙ୍କା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 64,880 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଏହି ଆଧାରରେ ଆର.ଡି.ଓ. ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ 42,845 ଟଙ୍କାର ଜୋରିମାନା ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆର.ଡି.ଓ.ଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଲିଲ ପଠାଇବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଭୁଲ ଦିଗକୁ ଚାଲିଗଲା । ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 47A (ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ) ରେ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦଲିଲରେ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲଗାଯାଇଥିବା ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦଲିଲକୁ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ । ସେହି ଧାରାର ଉପଧାରା (1) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଦଲିଲ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବା ସମୟରେ

ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଥାଏ ଯେ ଏପରି ଦଲିଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଦଲିଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେ ଏପରି ଦଲିଲକୁ ବିଚାରାଧୀନ ରଖିପାରିବେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 47A ର ଉପ-ଧାରା (2) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଦଲିଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସେଥିରେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବ । ଉପଧାରା (3), ପଞ୍ଜୀକରଣ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିଜଆଡୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଉପଧାରା (4) କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । "ଉପଧାରା (2) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଧାରା (5) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ । ଏପରି ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପାୟରେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଫଇସଲା କରାଯିବ ।" ଉପଧାରା (2) ରେ ଏକ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉପଧାରା (4) ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଅପିଲିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପଠନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ:

> "ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଳ୍କ ପରିମାଣରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ, ଯଦି ଥାଏ, ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣକୁ କାଟିବା ପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।"

ଆମେ ଧାରା 47A ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉପ-ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଛୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗଟି ଭୁଲ୍ ଥିଲା କାରଣ ଧାରା 47A ଆଦୌ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆସିବ ନାହିଁ କାରଣ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦଲିଲକୁ କେବେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କାହାରି ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ମାମଲା ନାହିଁ । ଏହି ଦଲିଲଟି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 । ସେହି ଧାରାର ଉପଧାରା (1) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କଲେକ୍ଟର ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଧାରା 38 (2) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦଲିଲ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଉପଧାରାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଧାରା 38 ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

38. ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ - (1) ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 35 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଧାରା 37 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଏପରି ଦଲିଲର ଏକ ପ୍ରାମାଣିକୃତ ନକଲ ପଠାଇବେ, ଏବଂ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଜୋରିମାନାର ପରିମାଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପଠାଇବେ, ଏବଂ ଏପରି ପରିମାଣ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଏହି ସପକ୍ଷରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ।

(2) ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏପରି କୌଣସି ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ମୂଳ ରୂପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ପ୍ରଥମ ଉପଧାରାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦଲିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କ୍ଷମତା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରହିଛି, ଯଦି ଏହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ଦଶ ଗୁଣ ଜୋରିମାନା ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ସର୍ତ୍ତର ଅନୁପାଳନ ଉପରେ ଦଲିଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ନ୍ୟାୟିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପକ୍ଷଠାରୁ ସଂଗୃହିତ ରାଶି ସହିତ କେବଳ ଦଲିଲର ଏକ ନକଲ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ, ଯଦି ପକ୍ଷ ଉପରୋକ୍ତ ରାଶି ଦେବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଦଲିଲକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପଠାଇବା ବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଉପାୟରେ ଦଲିଲ ପାଇବା ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିଅଣ୍ଟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ଦଲିଲ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲଗାଯାଇ ନାହିଁ, "ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଦେୟ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଳ୍କର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଏହାର ନିଅଣ୍ଟ ଅଂଶର ଦଶ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦାବି କରିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏକ ତର୍କ ଉତ୍ଥାପନ ହୋଇଛି ଯେ ଏହି ଦଲିଲ ପ୍ରକୃତରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଧିନିୟମର ଅନୁସୂଚୀରେ ପରିକଳ୍ପିତ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି ନୁହେଁ (ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସଂଶୋଧନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ) କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ଦୁଇ ବିବାଦୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ଏକ ଦଲିଲ । ଆମେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଛୁ କାରଣ ପକ୍ଷମାନେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦସ୍ତାବିଜର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର

ବିବାଦ ଉଠାଇବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଯଦି ଦଲିଲଟି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଏ, ତେବେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ସେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ନିଅଣ୍ଟ ଅଂଶର ଦଶ ଗୁଣ ଜୋରିମାନା ସହିତ ପରିଶୋଧ କରିବେ କି? ଯଦି ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦଲିଲକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ ବିଚାର ଜାରି ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40(1)(b) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ନିଅଣ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଦଲିଲର ଏକ ନକଲ ଜିଲାପଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଅପିଲକାରୀ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଶୁଳ୍କର ନିଅଣ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦଲିଲର ମୂଳ ପତ୍ର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ । ଏଥିରେ ସୂଚିତ ଦଶ ଗୁଣର ଜୋରିମାନା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଏବଂ ଆଦାୟ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଜୋରିମାନାର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣ କେତେ ହେବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତ କାରଣକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ ।

ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମେତ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଆମେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛୁ । ଆମେ ମୁନ୍ସିଫଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଦଲିଲଟି ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସକରାତ୍ମକ ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ.କ୍ୟୁ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।